

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Boytha Pál ügyvéd (1114 Budapest, Bocskai út 17.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Tilki László ügyvéd (.....) által képviselt (.....) I. r., a dr. Kulcsár Ferenc ügyvéd (1036 Budapest, Lajos u. 66.) által képviselt (.....) II. r. és a dr. Tilki László ügyvéd (.....) által képviselt (.....) III. r. alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Bíróság 18.G.40.981/2005/33. számú végzésével kijavított, 2007. február 22-én kelt 18.G.40.981/2005/27. számú részítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

részíteletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részíteletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I. és III. r. alperesnek 60.000 - 60.000 (hatvanezer-hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

A részítelet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Felperes 2/3-ad arányban tulajdonosa a természetben szám alatti ingatlanoknak, melynek korábban II. r. alperes 1/3-ad arányban szintén tulajdonosa volt.

II. r. alperes az ingatlan 1/3 tulajdoni hányadát az általa és a perben nem álló alapított I. r. alperesbe apportálta törzstőke-emeléssel.
(A 2006. április 24-én beolvadt II. r. alperesbe.)

Az ingatlanhányad tulajdonjoga I. r. alperes javára a 2005. január 12-i apportlista és nyilatkozat, valamint a 2005. február 17-én módosított társasági szerződés alapján apport jogcímen az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

I. r. alperes tagjai üzletrészeit 2005. május 9-én 203.000.000 forint vételáron átruházták III. r. alperesre, mely cég ezáltal I. r. alperes egyszemélyes tulajdonosává vált.

Felperes 2005. június 15-én I. r. alperessel szemben előterjesztett keresetében eredetileg a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését kérte.

2006. január 12-én keresetét módosította, II. r. alperesre is kiterjesztette, majd azt pontosítva 2006. január 31-én a 2005. január 12-én kelt I. r. alperesi társasági szerződésmódosítás, apportlista, apport rendelkezésre bocsátásáról szóló nyilatkozat, valamint a 2005. február 17-én kelt módosított társasági szerződés, mint jogszabály megkerülésével kötött szerződés, és, mint jogszabályba ütköző szerződés semmisségére tekintettel a szerződéskötést megelőző eredeti állapot helyreállítását, az ingatlan-nyilvántartásban I. r. alperes tulajdoni hányadának törlését, II. r. alperes tulajdoni hányadának visszajegyeztetését kérte.

2006. június 7-én keresetét III. r. alperesre is kiterjesztette, és a Ptk. 207.§ (6) bekezdése alapján a II. és I. r. alperes közötti apportügylet, valamint az üzletrész adásvételi szerződés színleltségének megállapítását kérte arra hivatkozással a szerződések valójában a II. r. alperes és III. r. alperes közötti ingatan adásvételi szerződés leplezésére jöttek létre. Hivatkozott arra is, az üzletrész-adásvételi szerződés a Ptk. 200.§ (2) bekezdése alapján jóerkölcsbe is ütköző, mivel elővásárlási joga kijátszására irányult.

A jogi képviselővel eljáró alperesek a kereset elutasítását kérték. (I. és III. r. alperes ugyanazon jogi képviselővel járt el.)

Az elsőfokú bíróság a perben több tárgyalást tartott (2006. január 12-én, 2006. június 8-án, 2006. november 30-án és 2007. február 22-én), a már perben állt alperesek jogi képviselői a tárgyalásokon minden alkalommal megjelentek, nyilatkozatot tettek.

Ezen kívül esetenként terjedelmes mellékletet is tartalmazó előkészítő iratokat nyújtottak be.

Felperes a per során tizenegy alkalommal terjesztett elő beadványt, melyek közül számos szintén terjedelmes, mellékletekkel felszerelt volt, és a fentiek szerint több ízben keresetmódosítást is tartalmazott.

(I. r. alperes felperessel szemben viszontkeresetet is előterjesztett.)

Az elsőfokú bíróság 2007. február 22-én kelt 18.G.40.981/2005/27. számú részítéletével a keresetet elutasította, kötelezte felperest I. és III. r. alperesnek 2.100.000-2.100.000 forint, II. r. alperesnek 4.200.000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

A részítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. A részítélet megváltoztatását, a perköltség 50 %-os mértékű csökkentését kérte. Előadta, a perköltség megállapításánál a pertárgy érték csak az egyik figyelembe veendő szempont, ezen kívül tekintettel kell lenni a ténylegesen végzett ügyvédi munka mértékére, színvonalára is. E körben kifogásolta az alperesi jogi képviselők tárgyaláson tett, több esetben érdemi védekezést nem tartalmazó, rövid nyilatkozatát. Felsorolta az általuk szerkesztett beadványokat, melyeket szintén terjedelmük szerint minősített. Így például előadta, I. és III. r. alperes jogi képviselőjének 2006. június 12-én benyújtott perirata közel két oldal terjedelmű, míg a 2007. január 22-i csak néhány soros érdemi védekezést tartalmaz. II. r. alperesi jogi képviselő 2006. május 5-én érkezett perirata vonatkozásában „a csatolt mellékletektől eltekintve” két oldal terjedelmű érdemi védekezés tartalomra utalt. Mindehhez képest az ügyvédi munkadíjak mértékét eltúlzottnak, a ténylegesen végzett jogi tevékenység mértékével és az ügy egyszerűbb jogi megítélés alá vonható nehézségi fokával arányban nem állónak tartotta.

A fellebbezésre I. és III. r. alperes terjesztett elő ellenkérelmet, melyben a részítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének helybenhagyását kérték, utalva arra, a megállapított perköltség a 32/2003. IM rendelet 3.§ (2) bekezdését figyelembe véve már egyébként is csökkentett mértékű, de a kifejtett jogi tevékenységgel arányban álló.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A 2003. szeptember 1. napját követően indult bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségre nézve a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet tartalmaz rendelkezést.

A 3.§ (2) bekezdése (a)-c) pont) a pertárgy értékétől függően meghatározza a polgári perben, első fokú eljárásban a pereszes felet terhelő ügyvédi munkadíj összegének számítási módját.

(A 4/A.§ értelmében az így megállapított munkadíj nem tartalmazza az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét.)

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A fentiek szerint tehát 203.000.000 forint pertárgyértéket alapul véve a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése és 4/A.§ (1) bekezdése alkalmazásával az ügyvédi munkadíj áfá-val növelt összege 5.076.000 forintban állapítható meg.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a perbeli jogügyleteket több jogcímen is támadó felperesi keresettel szemben védekező alpereseket képviselő ügyvédek részére 4.200.000 forint - azaz mérsékelt összegű - munkadíjat állapított meg. Ez az összeg pedig az eljárás adataira figyelemmel nem tekinthető eltúlzottnak.

A felperes a fellebbezésében nem adott elő olyan okokat, amelyek az ítélet megváltoztatásához, a perköltség mérsékléséhez alapul szolgálhatnának.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte I. és III. r. alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése, (5) bekezdése, (6) bekezdése, valamint 4/A.§ (1) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

II. r. alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e tárgyban rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. október 4.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző